18/03/2025

Η πανήγυρη του Αββά Γερασίμου του Ιορδανίτου στο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Ιεροσολύμων

Πανηγυρικά τιμήθηκε στο Παλαίφατο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων η μνήμη του Αββά Γερασίμου του Ιορδανίτου στην ομώνυμη Ιερά Μονή, στην Δυτική Όχθη πλησίον της Ιεριχούς.

Ανήμερα της εορτής, 4/ 17 Μαρτίου 2025, τελέσθηκε προηγιασμένη Θεία Λειτουργία από τον Πατριάρχη Ιεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλο.

Στην ομιλία του ο Μακαριώτατος ανέφερε, μεταξύ άλλων ότι: ” Ὁ θεοφόρος Γεράσιμος ἀνεδείχθη ἔργῳ τε καί λόγῳ ἀθλητής τῆς ἐν Χριστῷ εὐσεβείας, ἀκούων εἰς τό παράγγελμα τοῦ θεσπεσίου Παύλου λέγοντος: «γύμναζε δέ σεαυτόν πρός εὐσέβειαν· ἡ γάρ σωματική γυμνασία πρός ὀλίγον ἐστίν ὠφέλιμος, ἡ δέ εὐσέβεια πρός πάντα ὠφέλιμός ἐστιν, ἐπαγγελίας ἔχουσα ζωῆς τῆς νῦν καί τῆς μελλούσης», (Α’ Τιμ. 4,7-8)”.

Μετά την Θεία Λειτουργία ακολούθησε λιτανεία πέριξ της Μονής.

Αναλυτικά το ανακοινωθέν της Αρχιγραμματείας:

“Τήν Δευτέραν, 4ην/17ην Μαρτίου 2025, ἑωρτάσθη ὑπό τοῦ Πατριαρχείου ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου Γερασίμου τοῦ Ἰορδανίτου, εἰς τήν ἐπ’ ὀνόματι αὐτοῦ ἱεράν Μονήν, τήν κειμένην εἰς τήν κοιλάδα τοῦ Ἰορδάνου, εἰς τήν δυτικήν αὐτοῦ ὄχθην πλησίον τῆς Ἰεριχοῦς.

Ὁ Ἅγιος Γεράσιμος προσελθών εἰς τούς Ἁγίους Τόπους ἐκ τῆς πατρίδος αὐτοῦ Λυκίας τῆς Μικρᾶς Ἀσίας περί τά μέσα τοῦ 5ου αἰῶνος, ἠσκήτευσεν εἰς διαφόρους Μονάς τῆς Παλαιστίνης, ἕως ὅτου ἵδρυσε τήν Λαύραν τοῦ Καλαμῶνος εἰς τήν ἔρημον τοῦ Ἰορδάνου, εἰς τήν ὁποίαν καθωδήγησεν χιλιάδας μοναχῶν εἰς τό Ὀρθόδοξον δόγμα τῆς Δ΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου τῆς Χαλκηδόνος, ἤτοι τῶν ἐν Χριστῷ δύο φύσεων ἐν τῇ μιᾷ ὑποστάσει Αὐτοῦ.

Εἰς τήν ἱεράν πανήγυριν τῆς Μονῆς τοῦ Ἁββᾶ Γερασίμου τοῦ Ἰορδανίτου, προεξῆρξεν τοῦ Ἑσπερινοῦ ἀφ' ἑσπέρας ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Λύδδης κ. Δημήτριος καί ἀνήμερα τῆς ἑορτῆς τῆς Θείας Λειτουργίας τῶν Προηγιασμένων Δώρων ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατήρ ἡμῶν καί Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιεπισκόπων Θαβωρίου κ. Μεθοδίου καί Λύδδης κ. Δημητρίου, Ἁγιοταφιτῶν Ἱερομονάχων, ὧν πρῶτος ὁ Ἔξαρχος τοῦ Παναγίου Τάφου εἰς Μόσχαν Ἀρχιμανδρίτης π. Στέφανος καί ἀκολούθως τῶν Ἀρχιμανδριτῶν π. Κλαυδίου, π. Ἀμφιλοχίου, π. Χριστοδούλου, π. Κυριακοῦ, Ἀραβοφώνων καί Ρωσοφώνων Πρεσβυτέρων ὡς τοῦ π. Ἴησα Μοῦσλεχ, καί τῶν Ἱεροδιακόνων π. Συμεών, π. Εὐλογίου καί π. Δοσιθέου, ψάλλοντος τοῦ Πρωτοψάλτου τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως διακόνου π. Εὐσταθίου καί τῶν δοκίμων ρασοφόρων μαθητῶν τῆς Πατριαρχικῆς Σχολῆς Σιών καί μετέχοντος ἱκανοῦ ἀριθμοῦ ἐκκλησιάσματος ἐξ ἐντοπίων καί προσκυνητῶν, προερχομένων ἐκ διαφόρων χωρῶν, παρουσίᾳ ἀντιπροσώπου τοῦ Ἑλληνικοῦ Γενικοῦ Προξενείου εἰς Ἱεροσόλυμα καί τοῦ κ. Ἀθανασίου Ἀμποῦ Ἀέτα.

Πρός τό εὐσεβές ἐκκλησίασμα τοῦτο ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος, ἔχοντα ὡς ἔπεται ἑλληνιστί:

«Χαῖρε Λυκίας ὁ θεῖος γόνος, χαῖρε Ἰορδάνου οἰκήτωρ περίδοξος, χαῖρε Παλαιστίνης ὁ θεῖος διάκοσμος, χαῖρε μιμητά πανάριστε τοῦ Προδρόμου τοῦ σεπτοῦ, χαῖρε Πάτερ Γεράσιμε», ἀναφωνεῖ ὁ ὑμνῳδός τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί καί προσκυνηταί,

Ἡ Χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος συνήγαγε πάντας ἡμᾶς σήμερον ἐν τῇ ἐπωνύμῳ ταύτῃ Ἱερᾷ Μονῇ τοῦ ὁσίου καί Θεοφόρου Πατρός ἡμῶν Γερασίμου τῇ παρά τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ παρακειμένῃ, ἵνα ἐν μέσῳ τοῦ σταδίου τῆς Ἁγίας Νηστείας τῆς πρό τοῦ Πάσχα ἑορτίως τιμήσωμεν τήν ἁγίαν αὐτοῦ μνήμην.

«Ἀγαλλιάσθωσαν καί εὐφρανθήτωσαν ἐπί σοί πάντες οἱ ζητοῦντές σε, ὁ Θεός, καί λεγέτωσαν διαπαντός· μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τό σωτήριόν σου», (ψαλμ. 69,5), λέγει ὁ ψαλμῳδός. Ὁ Πατήρ ἡμῶν Γεράσιμος, ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας τῷ φόβῳ τοῦ Κυρίου στοιχειωθείς (=συμμορφωθείς), μετά πόθου ἐζήτει τόν μοναχικόν καί ἀσκητικόν βίον, διό καί κατέφυγεν εἰς τήν ἐνδοτέραν ἔρημον τῆς Θηβαΐδος ἐπί αὐτοκράτορος τῶν Ρωμαίων Ὀρθοδόξων Μαρκιανοῦ. Περί δέ τό ἔτος 451 μ.Χ. ἐπεσκέφθη τούς Ἁγίους Τόπους, περιώδευσεν ἀνά τάς μεγάλας Μονάς τῆς Παλαιστίνης, ἔνθα ἐγνώρισε τούς καθηγητάς τῆς ἐρήμου Σάββαν τόν ἡγιασμένον, Κυριακόν τόν ἀναχωρητήν καί ἰδίως τό καύχημα τῆς ἐρήμου, Εὐθύμιον τόν Μέγαν.

Ἀκούσωμεν τοῦ Πατρός Κυρίλλου Σκυθοπολίτου λέγοντος, ἐν τῷ συγγράμματι αὐτοῦ «Βίοι Ἁγίων»: «Ἦν δε τις κατ' ἐκεῖνον τόν καιρόν μέγας ἀναχωρητής ἀπό μέν τῆς Λυκίας ὁρμώμενος, Γεράσιμος δέ καλούμενος, ὅστις ἐν τῇ ἰδίᾳ πατρίδι τήν μοναχικήν κατορθώσας πολιτείαν καί πλείστους ἀγῶνας κατά τῶν πνευμάτων τῆς πονηρίας ἐνδειξάμενος καί προσφάτως ἀπό τῆς πατρίδος ἐληλυθώς τόν ἀναχωρητικόν μετήρχετο βίον ἐν τῇ περί τόν Ἰορδάνην ἐρήμῳ. Οὗτος ἀκούων δέ παρά πάντων σχεδόν τῶν ἀναχωρητῶν περί τῆς τοῦ Μεγάλου Εὐθυμίου ἀπαστραπτούσης χάριτος ἦλθεν πρός αὐτόν εἰς τόπον τοῦ Ρουβᾶ καί μείνας παρ' αὐτῷ ἱκανόν χρόνον ἐπείσθη συνθέσθαι (συμφωνῆσαι) τῷ ἐκτεθέντι ὅρῳ (Ὀρθοδόξῳ δόγματι) τῆς ἐν Χαλκηδόνι Δ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου».

Ἡ ὑπό τοῦ Ὁσίου Γερασίμου ἱδρυθεῖσα Λαύρα ἐνταῦθα ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ Ἰορδάνου κατέστη γυμναστήριον πνευματικόν πολλῶν μαθητῶν καί συνασκητῶν αὐτοῦ τοῦ ἐν ἁγίοις Γερασίμου ὄντος– κατά τόν Κύριλλον Σκυθοπολίτην, φωστῆρος δίκην (κατά τόν τρόπον ἐκλάμποντος καί ἐν τῇ κατά τόν Ἰορδάνην ἐρήμῳ τά τῆς εὐσεβείας σπείροντος σπέρματα».

Τά δέ σπέρματα τῆς εὐσεβείας, τά ὁποῖα ἔσπειρε ἐν τῇ ἐρήμῳ ὁ μακάριος Γεράσιμος δέν εἶναι ἄλλον τι ἀπό τοῦ «λατρεύειν αὐτῷ τῷ Θεῷ ἐν ὁσιότητι καί δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ πάσας τάς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν», (Λουκ. 1,75) ὡς λέγει ὁ εὐαγγελιστής Λουκᾶς.

Ὁ Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ Πατρός Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός ἀποτελεῖ τό πρότυπον καί τό κριτήριον τῆς εὐσεβείας, ὡς ἐναργέστατα κηρύττει ὁ θεῖος Παῦλος λέγων : «καί πάντες δέ οἱ θέλοντες εὐσεβῶς ζῆν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ διωχθήσονται· πονηροί δέ ἄνθρωποι καί γόητες προκόψουσιν ἐπί τό χεῖρον, πλανῶντες καί πλανώμενοι», (Β' Τιμ. 3, 12-13).

Ἑρμηνεύοντες τούς ὡς ἄνω Παυλείους λόγους, ὁ μέν Οἰκουμένιος λέγει: «Αὕτη γάρ ἡ εὐσεβής ζωή, ἡ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Διωγμούς ἐνταῦθα λέγει, ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, τούς παρά τῶν εἰδωλολατρῶν πρωτίστως, ἀλλά καί τάς θλίψεις καί τούς πειρασμούς». Ὁ δέ Ἱερός Χρυσόστομος λέγει: «Καί γάρ οὐκ ἔνι ἄνδρα τήν τῆς

ἀρετῆς ὁδόν ὁδεύοντα λύπης εἶναι χωρίς, θλίψεως, ὀδύνης, πειρασμῶν».

Ὁ θεοφόρος Γεράσιμος ἀνεδείχθη ἔργῳ τε καί λόγῳ ἀθλητής τῆς ἐν Χριστῷ εὐσεβείας, ἀκούων εἰς τό παράγγελμα τοῦ θεσπεσίου Παύλου λέγοντος: «γύμναζε δέ σεαυτόν πρός εὐσέβειαν· ἡ γάρ σωματική γυμνασία πρός ὀλίγον ἐστίν ὠφέλιμος, ἡ δέ εὐσέβεια πρός πάντα ὠφέλιμός ἐστιν, ἐπαγγελίας ἔχουσα ζωῆς τῆς νῦν καί τῆς μελλούσης», (Α' Τιμ. 4,7-8).

Τῆς ἐπαγγελίας ταύτης καί ὑποσχέσεως τούς καρπούς ἀπήλαυσεν ὁ Ὅσιος Γεράσιμος, τόσον ἐν τῇ ἐπιγείῳ αὐτοῦ ζωῇ, ὅσον καί ἐν τῇ ἐπουρανίῳ, ὡς διατυπώνει τοῦτο καί ὁ ὑμνῳδός αὐτοῦ λέγων: «τήν κλίμακα τῶν θείων ἀρετῶν διανύσας, πρός νοητῆς θεωρίας ἀνελήλυθας ὕψος, καί θείων μυστηρίων τοῦ Χριστοῦ, ἐμφάσεις ὑπεδέξω καθαράς, διά τοῦτο, θεοφόρε, σέ εὐσεβῶς τιμῶμεν καί βοῶμεν· Δόξα τῷ ἐνισχύσαντι Χριστῷ, δόξα τῷ σέ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διά σοῦ πᾶσιν ἰάματα» καί «ὡς ἑωσφόρος ἐκλάμψας, ἐν τῷ σκότει τοῦ βίου Γεράσιμε, ἀνθρώπους εἰς φῶς πολιτείας, Ἀγγέλων ἀσωμάτων ἐχειραγώγησας».

Ἡ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία τιμᾷ καί γεραίρει τούς Ἁγίους, τοὐτέστιν τούς φίλους τοῦ Χριστοῦ, ὡς τόν Θεοφόρον Γεράσιμον, διότι οὗτοι ἀποτελοῦν τούς χειραγωγούς ἡμῶν τῶν πιστῶν ἀνθρώπων εἰς τό φῶς τῆς πολιτείας τῶν ἁγίων Ἀσωμάτων Ἀγγέλων, τοὐτέστιν εἰς τήν πίστιν καί τήν ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας, ἡ ὁποία ὁδηγεῖ εἰς τήν εὐσέβειαν, ὡς ὁμολογεῖ περί ἑαυτοῦ ὁ σοφός Παῦλος λέγων: «Παῦλος, δοῦλος Θεοῦ, ἀπόστολος δέ Ἰησοῦ Χριστοῦ κατά πίστιν ἐκλεκτῶν Θεοῦ καί ἐπίγνωσιν ἀληθείας τῆς κατ' εὐσέβειαν», (Τίτ. 1,1). Τό δέ φῶς τῆς πολιτείας τῶν ἀγγέλων εἶναι ἡ δόξα αὐτῶν, ἡ ὁποία συνίσταται εἰς τό ὅτι οὗτοι εἶναι «λειτουργικά πνεύματα εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα διά τούς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν»,(Ἑβρ. 1,14), κατά τόν θεσπέσιον Παῦλον.

«Ἰδού νῦν καιρός εὐπρόσδεκτος, ἰδού νῦν ἡμέρα σωτηρίας», (Β΄ Κορ. 6,2) ἡμέρα τῆς ἀμώμου καί Ἁγίας Νηστείας πρός καθαρισμόν καί ἁγιασμόν τῶν ψυχῶν καί τῶν σωμάτων ἡμῶν, ὡς ἀναφωνεῖ καί ὁ ὑμνῳδός λέγων: «Τῆς σῆς ἐν τοῖς βροτοῖς εὐσπλαγχνίας, Χριστέ ὁ Θεός, δεῖγμα παρέσχου τόν καιρόν τῆς ἐγκρατείας Σωτήρ, δι' οὗ ψυχάς καί σώματα καθαίρεις, καί ἁγιάζεις τῶν δούλων σου».

Ναί, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, τόν καρπόν τῆς ἐγκρατείας, τοὐτέστιν τῆς νηστείας ὑπέδειξεν εἰς ἡμᾶς αὐτός Οὗτος ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, «νηστεύσας ἡμέρας τεσσαράκοντα καί νύκτας τεσσαράκοντα», (Ματθ. 4,2). Διά τόν τρόπον τοῦτον τῆς νηστείας καί ἐγκρατείας ἐγένετο μέτοχος τῆς ἐνθέου πολιτείας τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων καί ὁ σήμερον τιμώμενος ὅσιος Πατήρ ἡμῶν Γεράσιμος, μιμούμενος τόν τῆς ἐρήμου τοῦ Ἰορδάνου κήρυκα τῆς μετανοίας Ἰωάννην τόν Πρόδρομον.

«Μωυσῆς καί Ἀαρών ... ἐπεκαλοῦντο τόν Κύριον, καί αὐτός εἰσήκουσεν αὐτῶν, ἐν στύλῳ νεφέλης ἐλάλει πρός αὐτούς· ὅτι ἐφύλασσον τά μαρτύρια αὐτοῦ καί τά προστάγματα αὐτοῦ, ἃ ἔδωκεν αὐτοῖς», (Ψαλμ. 98, 6-7), λέγει ὁ ψαλμῳδός. Τά θεῖα ταῦτα μαρτύρια καί προστάγματα, τάς ἐντολάς δηλονότι τοῦ Θεοῦ καλούμεθα νά τηρήσωμεν καί ἡμεῖς, ἔχοντες βοήθειαν καί ἐνίσχυσιν τάς ἱκεσίας τοῦ θεοφόρου Πατρός Γερασίμου καί τάς πρεσβείας τῆς ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας, ἵνα ἀξιωθῶμεν διελθεῖν τό στάδιον τῆς Ἁγίας νηστείας καί ἑορτάσαι τήν λαμπροφόρον τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἀνάστασιν. Ἀμήν. Ἔτη πολλά καί εἰρηνικά».

Μετά τήν θείαν Λειτουργίαν ἠκολούθησε λιτανεία πέριξ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, μετά δ᾽αὐτήν ἑόρτιος εὐφρόσυνος νηστήσιμος τράπεζα τῇ πλουσιοπαρόχῳ φιλοξενίᾳ τοῦ ἀνακαινιστοῦ ἐκ βάθρων καί ἡγουμένου τῆς Μονῆς Ἀρχιμανδρίτου π. Χρυσοστόμου".

ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ
ΙΧΘΥΣ